



Andagt 11.s.e.trin. (II)

Mål

At holde andagt om hvad Guds godhed kan gøre for os mennesker.

Forløb

Om at følge lyset og selv lyse op

Sæt en stor blomst frem, evt. en solsikke.

Eller hav en buket med og giv en blomst til hver konfirmand ved undervisningens afslutning.

Fortæl:

Blomsten åbner sig kun, når solen skinner. Den kan kun åbnes med godhed. Blomstens hoved følger altid solen.

På samme måde er det med os mennesker. Vi kan kun åbnes med godhed. Det viste Jesus en dag han besøgte en mand, og en kvinde som alle vidste var luder havde sneget sig med ind.

Læs:

Luk. 7,36-50

Hvad mon der var sket hvis Jesus havde sagt til kvinden: "Hvad vil du her? Ud herfra, du er ikke værdig til at være i nærheden af mig eller nogen andre i dette hus!"

Hvad sker der når vi bliver afvist? Hvad nu hvis ham jeg er forelsket i ikke gengælder det? Hvad sker der nu hvis de andre ikke synes jeg er god nok til fodbold til at være med? Hvad sker der hvis ingen liker mit nye profilbillede på

snapchat?

Hvis Jesus havde afvist kvinden ville hun blive mere vred, mere fortvivlet og til sidst blevet hård. Hun ville stoppe med at følge det gode, fordi hun fandt ud af at ingen ville hende noget godt.

Men i stedet mødte hun kærlighed. Det betyder måske at hun tør op, åbner sig og forandrer sig til et menneske der retter sig imod og følger mere af det gode i livet. Lidt ligesom en blomst der retter sig mod solen.

Arbejdsmetode



Fortælling, refleksion og huskegave.

Tekster



Luk. 7,36-50

Alternativ fortælling:

En fabel af Æsop Æsops fabler går helt tilbage til 500-tallet før vores tidsregning, men er stadig tankevækkende.

Solen og nordenvinden skændtes engang om, hvem der var den stærkeste. De væddede med hinanden og prøvede kræfter på en mand, der netop gik forbi. Den, som fik frakken først af ham var vinder. Først var det nordenvindens tur. Den brugte magt og blæste op til storm og fløj med vilde hyl imod den arme mand. Den rev og sled i mandens tøj og ruskede og trak. Men jo værre den rasede, des tættere holdt han frakken fast, fordi han frøs så fælt. Til sidst blev nordenvinden træt, og så kom solens tur. Den skinnede så mildt og varmt på den forfrosne mand og lunede hans kolde krop, så frakken blev for hed. Han trak den af og tog den på sin arm. "Der ser du", sagde solen, "man kommer længst med det gode."

Diverse



Forslag til salme: 750. Nu titte til hinanden.